

18.12.2007

Dnro 2596/4/06

Ratkaisija: Apulaisoikeusasiamies Petri Jääskeläinen

Esittelijä: Oikeusasiamiehensihteeri Terhi Arjola-Sarja

**HÄÄTÖÖN LIITTYVÄÄ SAATAVAA KOSKEVA VIREILLETULOILMOITUS
JA HUKKAAMISVAARAN ARVIOIMINEN ULOSMITATTAVAN
OMAISUUDEN LUONTEEN PERUSTEELLA**

1
KANTELU

Kantelija arvosteli 14.8.2006 oikeusasiamiehelle osoittamassaan kirjeessä Helsingin käräjäoikeuden ratkaisua vuokrasopimuksen purkamista ym. koskevassa asiassa. Kantelijan mielestä käräjäoikeuden tuomio oli väärä. Lisäksi hän arvosteli Helsingin kihlakunnan ulosottoviraston menettelyä pankkitilin ulosmittauksessa. Kantelun mukaan ulosottovirasto oli kantelijan tietämättä ulosmitannut hänen pankkitililtään 376,36 euroa. Kantelija pyysi, että oikeusasiamies määrää ulosottoviraston palauttamaan häneltä ulosmitatut varat.

Lisäkirjeessään 30.8.2006 kantelija arvosteli sitä, että hän oli saanut Helsingin käräjäoikeudesta 144 euron maksukehotuksen, vaikka hän oli jo tehnyt selväksi, ettei tule suorittamaan maksua.

Lisäksi kantelija toimitti tänne Helsingin hovioikeudelle osoitetut 8.10. ja 1.11.2006 sekä 15.1.2007 päivätyt kirjelmät.

2
SELVITYS

Kantelun johdosta hankittiin Helsingin kihlakunnan ulosottoviraston avustavan ulosottomiehen alustava selvitys ja selvitys sekä johtavan kihlakunnanvoudin ja kihlakunnanvoudin lausunnot. Lisäksi asiassa hankittiin oikeusministeriön lausunto.

- - -

3
RATKAISU

3.1
Helsingin käräjäoikeuden menettely

3.1.1
Käräjäoikeuden ratkaisu

Helsingin kärjäoikeus on tuomiollaan hylännyt kantelijan takaisinsaantihakemuksen siltä osin kuin hänet oli yksipuolisella tuomiolla veloitettu maksamaan kantajana olleelle Helsingin seudun opiskelija-asuntosäätiölle tuomiossa mainitut määrät ja velvoittanut kantelijan suorittamaan kantajalle oikeudenkäyntikulujen korvausta. Kantelijan valitettua kärjäoikeuden tuomiosta Helsingin hovioikeuteen, hovioikeus on tuomiollaan alentanut kärjäoikeuden kantelijan maksettavaksi tuomittuja korvauksia ja vapauttanut hänet suorittamasta hovioikeuden tuomiossa mainittuja kulukorvauksia. Korkeimman oikeuden hylättyä kantelijan valituslupahakemuksen hovioikeuden tuomio on tullut lainvoimaiseksi.

Eduskunnan oikeusasiamiehen tehtävänä on valvoa tuomioistuinten, viranomaisten ja virkamiesten virkatoiminnan lainmukaisuutta. Oikeusasiamies ei voi puuttua siihen, miten valvottava käyttää sille lain mukaan kuuluvaa harkintavaltaa, jollei tuota harkintavaltaa ylitetä tai käytetä väärin.

Kantelijan kärjäoikeuden ratkaisuun kohdistuva arvostelu kohdistuu lähinnä tuomioistuimen suorittamaan näytön arviointiin. Totean, että kärjäoikeus on toimittanut asiassa pääkäsittelyn, jossa on esitetty sekä henkilötodistelua että kirjallisia todisteita.

Näytön arviointi kuuluu riippumattomalle tuomioistuimelle. Helsingin kärjäoikeus on arvioinut sille esitettyä näyttöä riippumattomalle tuomioistuimelle kuuluvan harkintavallan nojalla. Ottaen huomioon oikeudenkäynnin suullisuus- ja välittömyysperiaatteet oikeusasiamiehen mahdollisuudet ryhtyä kirjallisessa kantelumennettelyssä uudelleen arvioimaan asiassa esitettyä näyttöä tai sen uskottavuutta ovat varsin rajalliset.

Helsingin kärjäoikeus on ratkaissut kantelun tarkoittaman asian sille lain mukaan kuuluvan harkintavallan nojalla. Asiassa ei ole ilmennyt aihetta epäillä, että se olisi ylittänyt harkintavaltansa tai käyttänyt sitä väärin.

Totean, että myös Helsingin hovioikeus on, toimitettuaan asiassa pääkäsittelyn, katsonut, että opiskelija-asuntosäätiöllä on ollut oikeus siivota keittiön kaappien ovet kantelijan kustannuksella.

Suomen perustuslain 3 §:n 3 momentin mukaan tuomiovaltaa Suomessa käyttävät riippumattomat tuomioistuimet, ylimpinä tuomioistuinina korkein oikeus ja korkein hallinto-oikeus. Oikeusasiamies ei voi kumota tai muutoinkaan muuttaa tuomioistuimen ratkaisuja, määrätä niitä muutettaviksi tai määrätä asiaa uuteen oikeuskäsittelyyn.

Lainvoimaisen ratkaisun voi siten purkaa ainoastaan korkein oikeus sille tehdystä hakemuksesta. Purkamisen edellytyksistä säädetään oikeudenkäymiskaaren 31 luvussa.

3.1.2

Oikeudenkäyntimaksu

Kantelija on saanut maksukehotuksen, jonka mukaan hänen tuli suorittaa Suomen valtiolle/Helsingin kärjäoikeudelle yhteensä 144 euroa. Summa koostui aikaisemman laskun määrästä 133 eurosta ja 11 euron viivästysmaksusta.

Tuomioistuinten käsittelymaksuista säädetään tuomioistuinten ja eräiden oikeushallintoviranomaisten suoritteista perittävistä maksuista annetussa laissa. Käsittelymaksua peritään asianosaiselta korvauksena asian käsittelystä ja suoritetuista toimenpiteistä. Käsittelymaksuja ovat muun muassa oikeudenkäyntimaksut. Mainitun lain 3 §:n 1 momentin (1280/2005) mukaan oikeudenkäyntimaksu riita-asiassa, joka päättyy yhden tuomarin kokoonpanossa toimitetussa pääkäsittelyssä, on 133 euroa.

Mainitun lain 5 §:n mukaan maksuvelvollinen on asian vireillepanija tai hänen sijaansa tullut. Alistusasiassa maksuvelvollinen on se, jonka menettelystä alistus on aiheutunut. Muutoksenhakuasiassa maksuvelvollinen on muutoksenhakija tai hänen sijaansa tullut.

Lain 10 §:n 1 momentin mukaan maksuvelvollinen, joka katsoo, että maksun määräämisessä on tapahtunut virhe, voi vaatia siihen oikaisua maksun määränneeltä virkamieheltä tai viranomaiselta kuuden kuukauden kuluessa maksun määräämisestä.

Kantelijan kantelussa tarkoitettussa laskussa on kysymys edellä mainitussa laissa säädetystä oikeudenkäyntimaksusta. Takaisinsaannin hakijana kantelija on ollut maksuvelvollinen tästä kärjäoikeuskäsittelystä perittävästä maksusta.

Kuten edellä selostetusta 10 §:stä ilmenee, oikaisua on haettava kuuden kuukauden kuluessa maksun määräämisestä. Helsingin kärjäoikeudesta puhelimitse saadun tiedon mukaan kantelija ei ole pyytänyt kärjäoikeudelta maksun poistamista. Mitä tulee kantelijan kantelun liitteenä olleeseen 28.7.2006 päivättyyn ja 31.7.2006 Helsingin kärjäoikeuteen saapuneeseen kirjeeseen totean, että se samoin kuin 9.10. ja 1.11.2006 kantelijan kärjäoikeuteen toimittamat kirjelmät on Helsingin hovioikeuden tuomiosta ilmenevin tavoin katsottu valituksen lisäkirjelmiksi.

Saamani selvityksen perusteella katson, ettei asiassa ole kantelun perusteella tältä osin ilmennyt aihetta epäillä oikeusasiamiehen toimenpiteitä edellyttävää lainvastaista menettelyä tai velvollisuuden laiminlyöntiä.

3.2

Helsingin kihlakunnan ulosottoviraston menettely

3.2.1

Tapahtumat

Helsingin kihlakunnan ulosottovirastoon on saapunut kantelijaa koskeva täytäntöönpanohakemus, jossa hakijana ollut Helsingin seudun opiskelija-asuntosäätiö on pyytänyt sekä hädön täytäntöönpanoa että saatavan perintää. Ulosottovirastosta on kantelijalle lähetetty häätöä koskeva vireilletuloilmoitus/muuttokehotus ja sen liitteenä saatavaa koskeva

maksukehotus. Avustava ulosottomies on suorittanut kantelijan pankkitilin ulosmittauksen. Pidätettävä määrä on ollut 376,36 euroa. Ulosottooperusteena asiassa on ollut Helsingin käräjäoikeuden ratkaisu. Kantelijalle ei ole lähetetty kysymyksessä olevaa saatavaa koskevaa vireilletuloilmoitusta eikä myöskään ennakkoilmoitusta. Ulosmittausta koskeva päätös ja jälki-ilmoitus on lähetetty kantelijalle ulosmittauspäivänä.

3.2.2

Oikeusohjeita

Ulosottolain 2 luvun 9 §:n mukaan lainvoimaa vailla oleva yksipuolinen tuomio pannaan täytäntöön kuten lainvoimainen tuomio.

Vireilletuloilmoituksesta säädetään ulosottolain 3 luvun 33 §:ssä. Sen mukaan, kun hakemus on saapunut vastaavalle ulosottomiehelle, vastaajalle on viipymättä annettava vireilletuloilmoitus. Ilmoitusta ei tarvitse antaa, jos vastaajan olinpaikkaa ei ole saatu selville tai on aihetta olettaa, että ilmoitus tuntuvasti vaikeuttaa täytäntöönpanoa. Ilmoitukseen merkitään:

- 1) vireilletulopäivä ja tarpeelliset asianhallintatiedot;
- 2) vastaava avustava ulosottomies ja hänen yhteystietonsa;
- 3) velallisen lain mukainen oikeus estää vakuuden asettamisella täytäntöönpano;
- 4) maksukehotus, muuttokehotus tai muu ulosottooperusteessa asetettua velvoitetta koskeva noudattamiskehotus;
- 5) yhteydenottokehotus ja tilaisuus tulla kuulluksi;
- 6) ilmoitus siitä, että muu kuin toistuvaistulon ulosmittaus voidaan toimittaa ennakkoilmoitusta antamatta, ja velallisen oikeus osoittaa omaisuuttaan ulosmittattavaksi taikka mahdollinen ulosmittauksen ennakkoilmoitus ja kutsu toimitukseen;
- 7) muut tarpeelliseksi katsotut tiedot ja ilmoitukset.

Mainitun luvun 34 §:n mukaan ulosmittausta ei saa toimittaa antamatta velalliselle ennakkoilmoitusta. Ilmoitusta ei tarvitse antaa, jos vireilletuloilmoitus on annettu eikä kysymys ole toistuvaistulon ulosmittauksesta tai jos velallinen on ulosmittaustoimituksessa läsnä. Ilmoitusta ei myöskään tarvitse antaa, jos velallisen olinpaikkaa ei ole saatu selville tai on aihetta olettaa, että ilmoitus tuntuvasti vaikeuttaa täytäntöönpanoa.

Luvun 36 §:n 3 momentin mukaan, jollei velalliselle ole annettu vireilletuloilmoitusta eikä ennakkoilmoitusta, hänelle on jälki-ilmoituksen yhteydessä tai muuten jälkikäteen varattava tilaisuus osoittaa muuta omaisuutta ulosmittattavaksi tai asettaa mahdollinen vakuus. Jälki-ilmoitus tulee toimittaa viipymättä siten, että asianosainen tai sivullinen saa tilaisuuden mahdollisimman varhaisessa täytäntöönpanon vaiheessa pyytää tuomioistuimelta keskeytysmääräystä tai hakea muutosta.

3.2.3

Vireilletuloilmoitus

3.2.3.1

Helsingin kihlakunnan ulosottoviraston selvitys

Kihlakunnanvoudin ja avustavan ulosottomiehen lausunnossa ja selvityksessä on käsitelty paitsi nyt kysymyksessä olevan asian tapahtumia, myös yleisemmin ulosottokäytäntöä vastaavankaltaisissa tilanteissa. Omassa lausunnossaan johtava kihlakunnanvouti viittaa kihlakunnanvoudin lausuntoon ja avustavan ulosottomiehen selvitykseen.

Selvityksen mukaan, mikäli täytäntöönpanon hakija on häätöpäätöksen perusteella hädän täytäntöönpanon lisäksi pyytänyt perimään vastaajalta häätöpäätöksessä mahdollisesti maksettavaksi tuomittuja erääntyneitä vuokrasaatavia tai oikeudenkäyntikuluja, toimitusmies tulostaa näistä saatavista maksukehotuksen, jonka hän postittaa häätöpäätöstä koskevan vireilletuloilmoituksen kanssa yhdessä vastaajalle samassa kirjekuoreessa. Maksukehotus täydentää näin häätöpäätöksen vireilletuloilmoitusta.

Selvityksessä todetaan, että ulosottolain 3 luvun 33 §:n vireilletuloilmoitusta koskeva säännös määrää täytäntöönpanohakemuksen johdosta toimitettavaksi vastaajalle vireilletuloilmoituksen. Selvityksen mukaan säännös ei edellytä eikä myöskään salli sellaista menettelyä, että yhden täytäntöönpanohakemuksen perusteella lähetettäisiin vastaajalle eri vireilletuloilmoitukset päätöksen häätöä koskevasta osasta ja saatavaa koskevasta osasta. Selvityksessä on edelleen tuotu esiin, ettei ulosottolaitoksessa ole myöskään annettu sellaista menettelytapaohjetta, että yhden täytäntöönpanohakemuksen perusteella tulisi laatia ja lähettää vastaajalle kaksi erillistä vireilletuloilmoitusta. Näin siksi, että lakiteksti ei tätä vaadi eikä myöskään salli.

Selvityksessä tuodaan esiin, että ulosottokäytännössä onkin vakiintunut häätöpäätösten täytäntöönpanossa menettelytapa, jossa toimitusmies postittaa vastaajalle hädän vireilletuloilmoituksen mukana saatavan perintää koskevan maksukehotuksen.

3.2.3.2

Oikeusministeriön lausunto

Oikeusministeriön lausunnossa on tuotu esiin muun muassa se, että vireilletuloilmoituksessa mainituilla tiedoilla on keskeinen merkitys vastaajan oikeusturvan kannalta. Lausunnon mukaan saatavan perinnässä keskeisiä ovat muiden muassa ulosottolain 3 luvun 33 §:n 1 momentin 4 kohdan mukainen maksukehotus ja 6 kohdan mukainen ilmoitus siitä, että muu kuin toistuvaistulon ulosmittaus voidaan toimittaa ennakkoilmoitusta antamatta ja siitä, että velallisella on oikeus osoittaa omaisuutta ulosmitattavaksi. Lausunnon mukaan on selvää, että saatavan perintää koskevaa vireilletuloilmoitusta ei ole pidettävä lainmukaisena, jos siinä ei ole vähintään mainittuja vähimmäistietoja. Häätöä koskevassa vireilletuloilmoituksessa puolestaan keskeistä on, että siinä on ulosottolain 6 a luvun 2 §:n mukaiset tiedot.

Ministeriön lausunnossa on käsitelty ulosoton Uljas-tietojärjestelmää ja siihen yhteydessä olevaa, mutta teknisesti erillistä ulosoton Notes-järjestelmää.

Lausunnosta ilmenee, että saatavan perimisasiasta lähtee automaattisesti Uljas-järjestelmässä vireilletuloilmoitus, kun taas toimenpideasiassa, jollaiseksi muun muassa hädän täytäntöönpano on määritelty, ei lähde tietojärjestelmästä vireilletuloilmoitusta automaattisesti. Toimenpideasiaa koskeva vireilletuloilmoitus tehdään ja lähetetään ulosoton Notes-järjestelmästä. Toimenpideasiaan liittyvä saatavan perimistä koskeva vireilletuloilmoitus puolestaan lähetetään Uljas-järjestelmästä.

Lausunnon mukaan lainmukainen vireilletuloilmoitus on mahdollista lähettää sekä häätötoimenpiteestä että siihen liittyvästä saatavan perimisasiasta.

3.2.3.3

Kannanotto

Ulosottolain 3 luvun 33 §:ää koskevassa hallituksen esityksessä (HE 216/2001 vp) korostetaan velallisen tarvetta saada mahdollisimman aikaisessa vaiheessa tietoonsa ulosottoasian vireilletulo, asiaa hoitava avustava ulosottomies ja mahdollisuus valvoa toimituksessa etuaan. Esityksen mukaan tietojensaannilla on keskeinen merkitys vastaajan oikeusturvan kannalta.

Totean, ettei laista tai sen esitöistä löydy tukea sille ulosottoviraston selvityksessä esitetyille näkökannalle, ettei ulosottolain 3 luvun 33 § sallisi vireilletuloilmoituksen lähettämistä sekä häätötoimenpiteestä että siihen liittyvästä saatavan perimisasiasta. Näin ollen ja viitaten oikeusministeriön tässä asiassa antamassa lausunnossa esittämään katson, että vireilletuloilmoitus on ulosottolain 3 luvun 33 §:n mukaisesti annettava myös häätöasiaan liittyvästä saatavan perintää koskevasta asiasta.

Oikeusministeriön lausunnon mukaan hädän täytäntöönpano on käytännössä lähes aina asiallisesti erillään samaan täytäntöönpanoperusteeseen sisältyvästä rahamääräisen velvoitteen täytäntöönpanosta. Lausunnon mukaan tämän piirteen vuoksi oikeusministeriö harkitsee, tulisiko tietojärjestelmän ominaisuuksia muuttaa siten, että rahasaatavan täytäntöönpanoa koskeva ulosottolain 3 luvun 33 §:n vaatimukset täyttävä vireilletuloilmoitus lähtisi tietojärjestelmästä automaattisesti kuten muidenkin rahasaatavien perinnässä.

Näin ollen, kun asia on edellä mainituin osin oikeusministeriössä harkittavana, kantelu ei tältä osin anna aihetta puoleltani muihin toimenpiteisiin, kuin että saatan edellä esittämäni käsityksen vireilletuloilmoituksen antamisesta kihlakunnanvoudin ja avustavan ulosottomiehen tietoon.

3.2.4

Vireilletuloilmoituksen ja ennakkoilmoituksen antaminen kantelun tarkoittamassa asiassa

Ulosottolain 3 luvun 33 ja 34 §:n mukaan asian vireilletuloilmoitusta tai/ja ennakkoilmoitusta ei tarvitse antaa, jos on aihetta olettaa, että ilmoitus tuntuvasti vaikeuttaa täytäntöönpanoa.

Ulosottolain 3 luvun 33 §:ää koskevassa hallituksen esityksessä (HE 216/2001 vp.) todetaan, että täytäntöönpanon tuntuva vaikeutuminen saattaa olla käsillä esimerkiksi vastapuolta kuulematta määrätyn väliaikaisen takavarikon täytäntöönpanossa, joka usein edellyttää korostetun nopeaa menettelyä. Myös ulosmittaus ja väliaikaistoimi saatetaan joutua toimittamaan kiireellisesti hukkaamisvaaran vuoksi. Kysymyksessä olevan luvun 34 §:n osalta lain esitöissä on puolestaan todettu, että täytäntöönpanon tuntuva vaikeutuminen saattaa olla käsillä esimerkiksi silloin, kun velalliselle ei samasta syystä ole annettu myöskään vireilletuloilmoitusta ja on pelättävissä, että velallinen piilottaa omaisuuttaan.

Korkein oikeus on ennakkoratkaisussaan KKO 2001:20 ottanut kantaa siihen, millaisiin seikkoihin arvio täytäntöönpanon vaarantumisesta on perustettava. Tuolloin voimassa olleen ulosottolain 3 luvun 21 c §:ssä (171/1997) hukkaamisvaaraa kuvasi ilmaisu "jos täytäntöönpano muuten saattaisi vaarantua". Kysymyksessä olevassa tapauksessa, jossa ulosmittauksen kohteena oli moottoripyörä, pidettiin rekisterimerkintöjen (rekisteröity velallisen pojan omistukseen) lisäksi merkittävänä seikkana sitä, että velallinen ei ottanut yhteyttä ulosottomieheen huolimatta kirjeitse lähetetystä maksukehotuksesta ja velallisen vaimon välityksellä jätetystä yhteydenottoopyynnöstä.

Ulosottoviraston selvityksen mukaan kantelun tarkoittamassa perintäasiassa oli useita sellaisia huolestumista aiheuttavia tosiseikkoja, joiden olemassaolosta oli nähtävissä ulosoton vaarantumisen käsilläolo. Tällaisina vaarantumisen tunnusmerkkeinä selvityksessä on tuotu esiin se, että kantelija oli selvästi kokenut maksutuomion oikeuttaan loukkaavaksi, kantelijan sittemmin paikkansapitämättömäksi osoittautunut ilmoitus velan suorittamisesta sekä ulosmittauksen kohteena olevan omaisuuden laatu. Selvityksen mukaan pankkitileillä olevat varat ja niihin rinnastettavat saatavat, arvo-osuudet ja sijoitusrahasto-osuudet olivat tyypillisiä esimerkkejä varallisuuskohteista, joiden osalta hukkaamisvaara oli kaikkein ilmeisin. Selvityksessä on viitattu ulosottokäytännössä vallitsevaan tulkintaan, jonka mukaan pankkitilien ulosmittauksissa on yleensä täytäntöönpanon vaarantuminen olemassa.

Olen katsonut ratkaisussani 17.6.2005, dnro 2885/4/03 (kuten myös 3.9.2003 antamassani päätöksessä dnro 2409/4/01), että edellä mainitun ulosottolain 3 luvun 21c §:n tulkinta, jonka mukaan säännös tietyn tyyppisen omaisuuden (kuten pankkitilillä olevien varojen) osalta antaisi ulosottomiehelle toimivallan katsoa – tapauksen olosuhteista riippumatta – että velallinen saattaa pyrkiä siirtämään omaisuuttaan ulosoton ulottumattomiin, ei ole lähtökohtaisesti sopusoinnussa oikeudenmukaiselle oikeudenkäynnille Euroopan ihmisoikeussopimuksessa ja Suomen perustuslaissa asetettujen vaatimusten kanssa; onhan oikeus tulla kuulluksi yksi keskeisimmistä oikeusturvan takeista. Edelleen olen tuossa ratkaisussani todennut, että ennakkoilmoitussäännöksillä on tärkeä merkitys velallisen ennakkollisena oikeussuojakeinona. Velallinen voi ennakkoilmoituksen perusteella tehdä väitteitä muun muassa saatavan täytäntöönpanokelpoisuudesta ja lakkaamisesta sekä käyttää oikeuttaan osoittaa tiettyä omaisuuttaan ulosmitattavaksi.

Totean, että edellä mainitussa korkeimman oikeuden ennakkotapauksessakaan ei ole kiinnitetty huomiota ulosmitattavan omaisuuden realisoinnin helppouteen vaan tapauskohtaisiin velallisen asemaa ja menettelyä koskeviin tosiseikkoihin.

Katson, että edellä ennakoilmoituksen lähettämistä koskevassa ratkaisussani esitetyt perusteet soveltuvat vastaavasti myös vireilletuloilmoituksen lähettämiseen.

Ulosottoviraston antamassa selvityksessä on viitattu kahteen korkeimman oikeuden turvaamistoimiasiassa antamaan ennakkoratkaisuun (KKO 1998:143 ja KKO 1994:132). Oikeuskäytännössä omaksuttu tulkinta turvaamistoimien edellyttämästä hukkaamisvaarasta ei kuitenkaan mielestäni ole suoraan sovellettavissa ulosmittaukseen jo senkään vuoksi, että turvaamistointen osalta oikeudenkäymiskaassa ja ulosottolaissa on säädetty velallisen suojajärjestelyistä, joita ei ulosmittauksessa ole, kuten että turvaamistoimen hakijan tulee asettaa ns. hakijavakuus turvaamaan velallisen oikeutta täyteen korvaukseen kaikista aiheettoman turvaamistoimen aiheuttamista vahingoista (UL 7:16 verr. OK 7:7). Hakijan vahingonkorvausvelvollisuus on myös ankaraa eli tuottamuksesta riippumatonta korvausvastuuta (OK 7:11). Lisäksi turvaamistoimien osalta toimenpiteiden yllätyksellisyydellä on suurempi merkitys kuin ulosmittausvaiheessa, jolloin velkojalla jo on velallisen tietien täytäntöönpanokelpoinen saatava.

Näin ollen katson, että pelkästään ulosmitattavan omaisuuden luonteen perusteella ei voida arvioida käsillä olevan sellaisen hukkaamisvaaran, että vireilletulo- ja/tai ennakoilmoitus voidaan jättää tekemättä.

Erikseen tulee arvioida, millaista todennäköisyyttä velallisen olosuhteiden perusteella hukkaamisvaaralta voidaan vaatia.

Asiassa saadussa selvityksessä esitetyt perusteet, etenkin kantelijan sittemmin paikkansapitämättömäksi osoittautunut ilmoitus velan suorittamisesta, ovat mielestäni merkityksellisiä hukkaamisvaaran arvioinnin kannalta ja puoltavat velkojan omistusoikeuden suojan kannalta keskeisen tehokkuusvaatimuksen korostamista velallisen kuulemiseen liittyvien oikeusturvaodotusten rinnalla. Näin ollen katson, että avustava ulosottomies on toiminut harkintavaltansa puitteissa jättäessään vireilletulo- ja ennakoilmoituksen lähettämättä saatavan ulosmittauksesta. Näin ollen asiassa ei tältä osin ole ilmennyt lainvastaista menettelyä.

Saatan kuitenkin ulosottoviraston tietoon edellä esittämäni käsityksen hukkaamisvaaran arviointiperusteista.

4 TOIMENPITEET

Saatan edellä kohdissa 3.2.3.3 ja 3.2.4 esittämäni käsitykset kihlakunnanvoudin ja avustavan ulosottomiehen tietoon.

Tässä tarkoituksessa lähetän heille jäljennöksen tästä päätöksestäni.